

ПІЗНАЙТЕ ПРАВДУ
А ПРАВДА
ОСВОБОДИТЬ ВАС.

ПРАВОСЛАВНИЙ ВІСТНИК

ЗА НАРІД
І
ЗА ВІРУ.

THE GREEK ORTHODOX HERALD

ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

РІК II.

ВІННІПЕГ, МАН. СІЧЕНЬ, 1925

ЧИСЛО (10) 1

АРХИЕПИСКОПСЬКЕ ПОСЛАННЯ НА РІЗДВЯНІ СВЯТА.

ПАСТИРЯМ І ДІТЯМ РІДНОЇ ЦЕРКВИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ В АМЕРИЦІ І В КАНАДІ.

„Слава на небі Богові, на землі спокій,
над людьми Боже змилування”.

(З ангельської пісні при народженні Сина Божого).

З найвеличнішим Святом Християнського світа, з святом народження Сина Божого вітаю Вас Любі Пастирі, Брати та Сестри. Нехай серце Ваше, Мої Любі, відчує в день того великого Свята тиху, покірну, віддану Божій Волі радість, яку мали в своїх серцях пастирі в ночі на полі, перші що почули небесну вістку про здійснення великих обітувань Божих, про змилування Боже над грішним світом, про народження Божественного Немовляти. Нехай в Вашому серці, як і в тих пастирів та волхвів, запалає святе бажання теж прийти та вклонитися Божому Сину, що прийшов у світ і принести Йому свої дарунки, — дарунки великої відданості та любови. Тихої, побожної святої радості, якою віє від свята Народження Сина Божого від широкого серця зичу усім Вам.

У кожного з нас є світлі спомини споріднені з тим святом, спомини, особливо, з діточих літ, коли в своїй діточій невинності і чистоті, ми були ближче до Бога і могли живіше відчувати радості сього свята. Нехай-же серце Ваше, коли воно затвердло, коли йому тяжко прилучитися до тих радощів, нехай воно повернеться до тих діточих споминів, нехай скине з себе, хоч на короткий час того свята, тягар наших земних і часом не так то чистих інтересів, і принесемо ми свої серця у їх діточій невинності і чистоті в дар Божественному Дитяку. Се буде найкращий дар для Нього. Ми приймемо сього Гостя з Небес молитовно з святою тихою радістю і великою вдячністю Богу за Його змилування, за те, що для нашого спасіння Сина Свого Він послав бо для нас же Син Божий приходив, — з нами жити, нас учити і за нас страждати.

„Слава на небі Богові, на землі спокій, над людьми Боже змилування”, віщують землі з народженням Сина Божого Святі Ангели.

Святою урочистістю, дивною чистотою віє від тих слів. Ними Святі Ангели з веління Божого відкривають нову світлу добу в житті людства.

Син Божий несе мир грішній землі, несе змилування Боже і від землі має підноситися слава Богові.

І мимохідь великим жалем стискається серце. От вже дев'ятнадцять віків пройшло, довгих, довгих, страшних, кривавих дев'ятнадцять віків, і чого тільки світ не бачив на протязі їх, якого тільки не пережив жахиття. Великі болі, невимовні страждання тих жахливих віків хіба можна змирити? А тепер чи не розподілені діти Божі на тисячі ріжних народів, класів, партій, напрямків, світоглядів, вір? Чи не палають серця їх нестримною злобою, бажанням визиску з боку сильних, помсти з боку слабших? Чи не дишуть вони всі, і з великим жалем треба сказати також і християне, непримиримістю напрямків, розбіжністю інтересів? Чи не готується всесвіт людський горячково до нової різни, до нового самознищення? Чи не вириваються тепер в наш час з тисяч озлоблених сердець, затуманених умів тяжка хула на Бога та прокляття всьому на землі? Чи не поривається тепер чоловік, — творіння Боже, відкинути Бога, — свого Творця, упевнити себе, що нема вищої Мудрости керуючої миром, нема Господа, що миром керує дикий, животний інстинкт боротьби всіх проти всіх? Не можна заперечувати правди усього того, все се, яке воно не є жахливе, приходится признати.

Але Божа ласка все-ж з нами. Приходять певні святі хвилини і промінні тієї ласки особливо призаблююче сяють, примирюють нас одного з другим в сьому світі непримиримої злости, проказують світлу стежку в житті, та кличуть на верховини праведності, святості і обдаровують великими надіями, надіями, що все перемагають навіть жахиття землі.

Великий день спомину народження Сина Божого на землі є одна з найвизначніших таких святих хвилин. Великою надією свято се запалює серця наші. Не даремно народилося Божественне Немовлятко. Не даремні великі ан-

гельські обітування. Правда, мир і тепер во злі, і тепер ще він корчиться в муках безвихідного, як здається, зла. Але-ж, чи можемо ми слабим своїм зором охопити всю величість Божого діяння, всю безмежність Божих плянів спасіння світу. Нам приходится тільки з покірною вірою прийняти велику вість Ангелів, що з народженням Сина Божого розпочалася нова доба в житті людства. Лише тільки вдумливо глядаючись в дорогу, яку вже пройшов світ і в нашу сучасність, ми можемо лише в малесенькій частинці розкривати сю безмежну величінь Божественного діяння з метою спасіння, оправдання людей, повернення їх знов до Бога.

Отже пригляньмося нашим часам. Чи не є дійсно по суті наш час часом боротьби за те, аби в сьаві було ім'я Бога на небі, аби люде братами на землі стали, аби мирне життя їх було під охороною ласки Божої, Божого змилування. Нехай і тепер ще корчиться світ в своїх муках, нехай і тепер ще одвернувшись од Божої стежки, він даремно шукає других, нехай, але придивиться, які кличі всюди дзвенять, навіть у тих, що відвернули лице своє від Отця-Бога. Чи не прийшовший на землю Бог дав сі кличі, чи не Божественне Немовлятко, народження якого тепер святкуємо, знесло на землю той огонь віри в перемогу правди, боротьби в ім'я любови, огонь великих надій на майбутнє, світле Боже Царство, огонь, який тепер палає всюди. Не самі люде сей огонь розпалили, Син Божий, народження якого святкуємо, приніс його нам як дарунок небес грішній землі.

Пригляньтеся, навіть ті що одвернулись в своїй темноті від Бога і вони примушені служити вічним ціллям, начертаним Божою Рукою, і вони своєю працею, хоч може в хибний спосіб, силкуються здійснити на землі те, що проголосили Святі Ангели в ніч народження Сина Божого.

Нехай же не смутить нашої радості те, що діється в світі, нехай не підриває воно нашої віри, наших великих надій. Слава на небі Богові, на землі спокій та Боже змилування будуть досягнені, але тоді, коли свободна чоловіча воля випробує усі стежки своїх помилок і повернеться сама на єдину, Богом проказану путь. Насильства, примусу Царство Боже не знає.

Свято народження Сина Божого, що приніс на землю вогонь жадоби того, що провістили Ангели нехай буде для нас днем особливо змінення нашої палкої віри в грядуще Царство Боже. Нехай се буде день особливої радості, що мусить охопити усіх і віруючих і не віруючих навіть, бо і для них Він — Великий Учитель. День сей має бути днем особливо піднесення нас в поривах подяки Богу за Його велику любов до нас негідних дітей. День сей мусить стати днем особливо палких молитов, аби ті світлі часи, що їх віщували Ангели, часи миру посеред людей і слави Богові наблизилась до землі.

Тому то до великої радості, до славлення Сина Божого, до духовного піднесення кличу і я Вас Любі Брати та Сестри словами самої Церкви, які виспівує Вона в одній із своїх Різдвяних Пісень:

Христос раждається, славіте,
Христос з небес, зустрічайте,
Христос на землі, підносьтеся...

Амінь.

† Архiepіскоп Іоанн Теодорович.

РІЗДВЯНИЙ ПРИВІТ З КИЇВА.

Ч. 923

12 грудня, 1924 р.

Всеукраїнська Православна
Церковна Рада,
м. Київ, вул. Короленка, ч. 24.

ДО ВСІХ БРАТІВ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ І КАНАДІ.

„Слава на небі Богові, і на землі мир,
над людьми Боже змилування”.

В сі дні, коли весь християнський світ святкує наро-